

บันทึกการตอบข้อหาหรือกรรมนามัย
เรื่อง แนวทางการออกคำสั่งทางปกครองและการดำเนินคดี
กรณีพบผู้ประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพโดยไม่ได้รับใบอนุญาต

เทศบาลนคร มีหนังสือ ที่ ขบ ๕๒๖๐๔/๒๕๓๙ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ถึงกรมอนามัย เพื่อขอหารือแนวทางการดำเนินการแก้ไขปัญหาร้องเรียน กรณีเสียงดังจากการแสดงดนตรีของสถานที่จำหน่ายอาหาร โดยพบว่าผู้ประกอบการมีใบอนุญาตประกอบกิจการสถานที่จำหน่ายอาหารแล้ว แต่ยังไม่ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการแสดงดนตรี รายละเอียดดังนี้

ครั้งที่ ๑ ร้องเรียนวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ มีคำแนะนำตามแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้หยุดประกอบกิจการจนกว่าจะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมทั้งตรวจติดตามพบว่าการแสดงดนตรีโดยมิได้รับใบอนุญาต ตรวจวัดเสียงพบว่าเกินค่ามาตรฐาน จึงมีคำแนะนำตามแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ห้ามแสดงดนตรีจนกว่าจะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และมีคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินการตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตาม จึงมีหนังสือเชิญพบเพื่อพิจารณาเปรียบเทียบ และส่งเรื่องเปรียบเทียบไปยังคณะกรรมการเปรียบเทียบ ครั้งที่ ๑ (คณะกรรมการเปรียบเทียบยังไม่ดำเนินการเปรียบเทียบ) และผู้ประกอบการยังคงดำเนินการกิจการตามปกติ

ครั้งที่ ๒ ตรวจสอบพบว่าจะมีการแสดงดนตรี วันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ มีหนังสือแนะนำมิให้มีการแสดงดนตรีจนกว่าจะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งผู้ประกอบการได้ยกเลิกการแสดงคอนเสิร์ต และตรวจพบว่ายกเลิกการแสดงดนตรีจริง แต่มีเรื่องร้องเรียนวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ และตรวจสอบพบว่าการแสดงดนตรีโดยไม่ได้รับอนุญาต จึงมีหนังสือเชิญพบเพื่อพิจารณาเปรียบเทียบและส่งเรื่องเปรียบเทียบคดีไปยังคณะกรรมการเปรียบเทียบ ครั้งที่ ๒ (คณะกรรมการเปรียบเทียบยังไม่ดำเนินการเปรียบเทียบ) และผู้ประกอบการยังคงดำเนินการกิจการตามปกติ

ครั้งที่ ๓ ร้องเรียน วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ มีคำแนะนำตามแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้หยุดประกอบกิจการจนกว่าจะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และตรวจติดตามพบว่าการแสดงดนตรีโดยมิได้รับใบอนุญาต จึงมีหนังสือเชิญพบเพื่อพิจารณาเปรียบเทียบ และส่งเรื่องเปรียบเทียบไปยังคณะกรรมการเปรียบเทียบ ครั้งที่ ๓ (คณะกรรมการเปรียบเทียบยังไม่ดำเนินการเปรียบเทียบ) และผู้ประกอบการยังคงดำเนินการกิจการตามปกติ

ครั้งที่ ๔ ร้องเรียน วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๖ มีคำแนะนำตามแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้หยุดประกอบกิจการจนกว่าจะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และตรวจติดตามพบว่าการแสดงดนตรีโดยมิได้รับใบอนุญาต จึงมีหนังสือเชิญพบเพื่อพิจารณาเปรียบเทียบ และส่งเรื่องเปรียบเทียบไปยังคณะกรรมการเปรียบเทียบ ครั้งที่ ๔ (คณะกรรมการเปรียบเทียบยังไม่ดำเนินการเปรียบเทียบ) และผู้ประกอบการยังคงดำเนินการกิจการตามปกติ

ข้อหาหรือที่ ๑ : เทศบาลนคร สามารถดำเนินการส่งเรื่องเปรียบเทียบคดีทุกครั้งที่ตรวจพบว่ายังคงประกอบกิจการโดยมิได้รับอนุญาตตามที่ดำเนินการข้างต้น ได้หรือไม่

^๑ ส่งพร้อมหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/๖๖๖๒ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๗ ซึ่งกรมอนามัยมีถึงเทศบาลนคร

ข้อหาหรือที่ ๒ : หากตรวจสอบพบว่าสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประกอบกิจการโดยมิได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และก่อให้เกิดเหตุรำคาญ และปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัติท้องถิ่น สามารถมีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการจนกว่าจะได้รับอนุญาต ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้หรือไม่

ข้อหาหรือที่ ๓ : หากตรวจสอบพบว่าสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประกอบกิจการโดยมิได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และก่อให้เกิดเหตุรำคาญ และปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัติท้องถิ่น สามารถให้คำแนะนำตามแบบตรวจแนะนำของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม คือ ๑. ให้หยุดประกอบกิจการจนกว่าจะได้รับอนุญาต และ ๒. ให้ปรับปรุงแก้ไขเหตุรำคาญ หรือแก้ไขให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติท้องถิ่น พร้อมส่งเรื่องเปรียบเทียบคดีประกอบกิจการโดยมิได้รับใบอนุญาต และติดตามการปฏิบัติตามคำแนะนำ หากไม่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำให้มีคำสั่งให้แก้ไขเหตุรำคาญตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๘ หรือคำสั่งให้แก้ไขตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้หรือไม่ หรือมีแนวทางดำเนินการอย่างไรกับกรณีนี้

กรมอนามัย ได้วิเคราะห์ข้อกฎหมายและประเด็นข้อหาหรือประกอบพิจารณาให้ความเห็น ดังนี้

ความเห็นข้อหาหรือที่ ๑ : เทศบาลนคร สามารถดำเนินการส่งเรื่องเปรียบเทียบคดีไปยังคณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตจังหวัดได้ทุกครั้งที่ตรวจพบว่าสถานประกอบกิจการยังคงประกอบกิจการโดยมิได้รับอนุญาต แต่การพิจารณาว่าผู้ประกอบการรายดังกล่าวจะเข้าข่ายเป็นการกระทำความผิดกรรมเดียวต่อเนื่องกันหรือหลายกรรมหรือเป็นการกระทำความผิดต่างกรรมต่างวาระนั้น ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงของการกระทำความผิดประกอบกับเจตนาของผู้กระทำความผิดด้วย ตามความในมาตรา ๙๐^๒ และมาตรา ๙๑^๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา โดยเห็นว่าเป็นอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตจังหวัด ตามความในมาตรา ๘๕^๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกรณีข้อหาหรือมานี้เทศบาลนครแหลมฉบังได้ส่งเรื่องไปยังคณะกรรมการเปรียบเทียบในเขตจังหวัดด้วยแล้ว

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๙๐ เมื่อการกระทำใดอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ใช้กฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดลงโทษแก่ผู้กระทำความผิด

มาตรา ๙๑ เมื่อปรากฏว่าผู้ใดได้กระทำการอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกันให้ศาลลงโทษผู้นั้นทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปแต่ไม่ว่าจะมีการเพิ่มโทษลดโทษหรือลดมาตราส่วนโทษด้วยหรือไม่ก็ตามเมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้วโทษจำคุกทั้งสิ้นต้องไม่เกินกำหนดดังต่อไปนี้

(๑) สิบปี สำหรับกรณีความผิดกระทงที่หนักที่สุดมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกินสามปี

(๒) ยี่สิบปี สำหรับกรณีความผิดกระทงที่หนักที่สุดมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสามปีแต่ไม่เกินสิบปี

(๓) ห้าสิบปี สำหรับกรณีความผิดกระทงที่หนักที่สุดมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงเกินสิบปีขึ้นไปเว้นแต่กรณีนี้ศาลลงโทษจำคุกตลอดชีวิต

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

มาตรา ๘๕ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบ

(๑) ในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ และให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกรุงเทพมหานครเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน

(๒) ในเขตจังหวัดอื่น ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด และผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด เป็นกรรมการ และให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดเป็นเลขานุการ และให้นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเป็นผู้ช่วยเลขานุการอีกไม่เกินสองคน

บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกได้รับโทษถึงจำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบมีอำนาจเปรียบเทียบ

ความเห็นข้อหาข้อที่ ๒ : หากตรวจพบผู้ดำเนินกิจการตามที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่น โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒^๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จึงเป็นความผิดตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง^๖ และต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๑^๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ในขณะเดียวกัน การกระทำความผิดดังกล่าวก็เป็นการปฏิบัติ ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติ หรือคำสั่ง ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้น ตามมาตรา ๔๕^๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งหากผู้ดำเนินกิจการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว ก็เป็นความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๕ ซึ่งจะต้องระวางโทษตามมาตรา ๘๐^๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ดังนั้น การที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้อำนาจตามมาตรา ๔๕ จึงเป็นอีกมาตรการหนึ่ง นอกเหนือจากมาตรา ๓๓ เพราะมาตรา ๓๓ เป็นกรณีผู้ดำเนินกิจการที่ต้องมีการควบคุมโดยต้องขอรับใบอนุญาต ส่วนมาตรา ๔๕ เป็นเรื่องของการ ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ว่าผู้ดำเนินกิจการนั้นจะได้รับใบอนุญาตหรือไม่ก็ตาม อันเป็นคนละกระบวนความผิดกัน สำหรับกรณีตามที่หาข้อหาข้อนี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นย่อมมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนิน กิจการหยุดดำเนินกิจการทันทีเป็นการชั่วคราวโดยไม่จำเป็นต้องสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้อง เสียก่อน เนื่องจากเป็นกรณีที่ผู้ดำเนินกิจการได้มีการดำเนินกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต ทำให้สิทธิในการ ประกอบกิจการของผู้ดำเนินกิจการย่อมไม่อาจมีขึ้นได้ จนกว่าจะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และไม่ใช้ กรณีที่จะสามารถปรับปรุงแก้ไขได้เหมือนอย่างเช่นกรณีที่ผู้ดำเนินกิจการประกอบกิจการโดยได้รับอนุญาตจาก เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยเทียบเคียงกับแนวทางในคำพิพากษาศาลปกครองเชียงใหม่ คดีหมายเลขแดงที่ ๓๘๔/๒๕๖๕ ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามกฎหมาย

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

^๕ มาตรา ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่ประกาศตามมาตรา ๓๑ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออก ข้อบัญญัติท้องถิ่นดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดประเภทของกิจการตามมาตรา ๓๑ บางกิจการหรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นนั้น

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับให้ผู้ดำเนินกิจการตาม (๑) ปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ ที่ใช้ดำเนินกิจการและมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

^๖ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๑) ใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนิน กิจการตามประเภทที่มีข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับ ใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๕๖

^๗ มาตรา ๗๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ มาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้า หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^๘ มาตรา ๔๕ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินกิจการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนิน กิจการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินกิจการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินกิจการไม่แก้ไข หรือถ้าการ ดำเนินกิจการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้ นั้น หยุดดำเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันทีและต้องทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินกิจการซึ่งจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งทราบ ในกรณีที่ไม่พบ ผู้ดำเนินกิจการหรือผู้ดำเนินกิจการไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้ดำเนินกิจการ และให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบคำสั่งแล้ว ตั้งแต่เวลาที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

^๙ มาตรา ๘๐ ผู้ดำเนินกิจการผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการ หรือไม่ปฏิบัติตาม คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๔๕ มาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๖๕ วรรคสอง โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละสองหมื่นห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

ว่าด้วยการสาธารณสุขในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม ประเด็นการใช้อำนาจออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ เพื่อสั่งให้ผู้ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับใบอนุญาตหยุดประกอบกิจการทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้น อยู่ระหว่างการอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ซึ่งหากในอนาคตได้มีคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดแล้ว ราชการส่วนท้องถิ่นควรต้องปฏิบัติให้เป็นไปตาม คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดต่อไป

ความเห็นข้อหารือที่ ๓ : หากตรวจพบว่าผู้ใดดำเนินการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามที่ราชการ ส่วนท้องถิ่นได้ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒^๕ แห่งพระราชบัญญัติการ สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ถือเป็นการผิดสำเร็จแล้วตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง และต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๑^๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ราชการส่วนท้องถิ่นรวบรวมพยานหลักฐานและดำเนินการตามกระบวนการขั้นตอนของการเปรียบเทียบปรับ และดำเนินคดีตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเปรียบเทียบของคณะกรรมการเปรียบเทียบและเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นมอบหมาย พ.ศ. ๒๕๖๓ ในขณะเดียวกัน เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข สามารถออก คำแนะนำให้ผู้ดำเนินการดังกล่าวหยุดประกอบกิจการทันทีจนกว่าจะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยหลักการในการออกแบบตรวจแนะนำนั้นจะต้องระบุรายละเอียดข้อเท็จจริงหรือประเด็นปัญหาที่ตรวจพบ ข้อแนะนำหรือกำหนดวิธีการหรือมาตรการให้ผู้ดำเนินการหรือผู้รับคำแนะนำดำเนินการหรือกระทำการ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงที่ตรวจพบ โดยมาตรการต้องชัดเจนเพียงพอที่ผู้รับ คำแนะนำจะปฏิบัติตามได้ และกำหนดระยะเวลาให้ผู้รับคำแนะนำปฏิบัติไว้ด้วย โดยต้องพิจารณาตามความ เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและความจำเป็นในทางปฏิบัติ หากมาตรการแต่ละข้อมีกำหนดระยะเวลาแล้ว เสร็จไม่เท่ากัน ให้กำหนดระยะเวลาไว้ท้ายมาตรการแต่ละข้อให้ชัดเจน สำหรับกรณีที่พบว่าผู้ดำเนินการใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข มีการดำเนินการโดยปฏิบัติไม่ถูกต้องตามข้อบัญญัติท้องถิ่น และก่อให้เกิด เหตุรำคาญ กรณีนี้เห็นควรให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ สั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ หรือจะสั่งให้หยุดดำเนินการนั้นทันทีเป็นการชั่วคราว ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงเป็นสำคัญ และหากฝ่าฝืนคำสั่งดังกล่าว จะต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละสองหมื่นห้าพันบาทตลอดระยะเวลาที่ ยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ตามความในมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้

กรมอนามัย

กองกฎหมาย

๔ เมษายน ๒๕๖๓

นายอรรถพล แก้วสัมฤทธิ์

รองอธิบดีกรมอนามัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมอนามัย

- หมายเหตุ : - ความเห็นในประเด็นข้อหารือดังกล่าวข้างต้น เป็นเพียงความเห็นที่ยึดตามหลักการและเจตนารมณ์ของกฎหมาย ว่าด้วยการสาธารณสุขเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ไม่สามารถใช้อ้างอิง เป็นหลักฐาน เพื่อดำเนินการคดีต่อศาลได้
- ท่านสามารถศึกษาแนวทางการตอบข้อหารือในประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่า ด้วยการสาธารณสุข ได้ที่เว็บไซต์กองกฎหมาย กรมอนามัย หรือสแกนได้ที่คิวอาร์โค้ดนี้

